KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok értesítője

XVII. évfolyam 38. szám
A.D. 2012. május

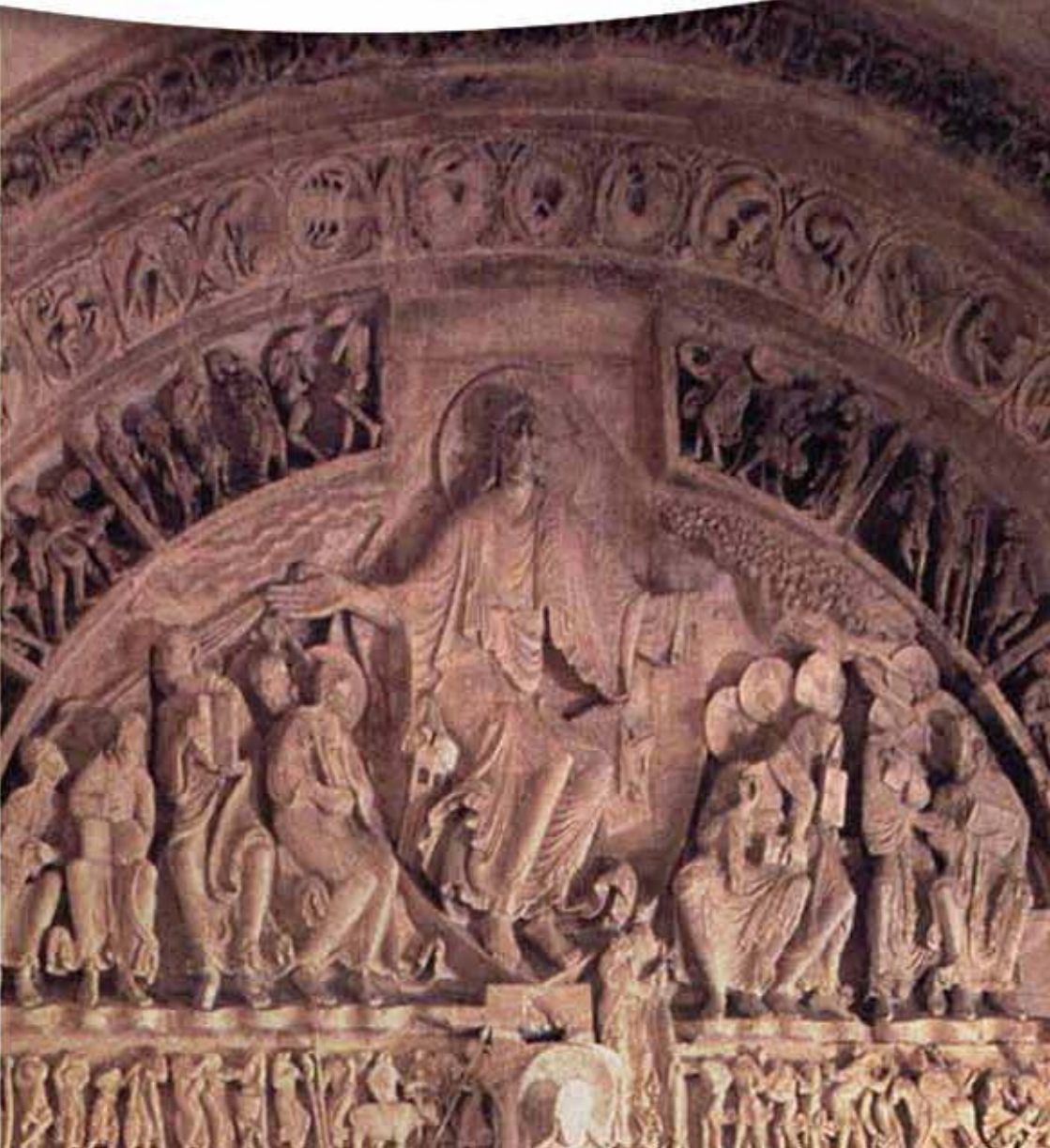

NE NÉZZ, HANEM MUTASS AZ ÉG FELÉ!

Kovács Áron lelkész

Miután ezt mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől. Amint távozása közben feszülten néztek az ég felé, íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában, és ezt mondta: „Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe." (ApCsel 1,9–11)

„Miért álltok itt az ég felé nézve?" Meglepő a fehér-ruhás égi küldöttek kérdése. A tanítványok éppen azt élik át, hogy Mesterük felemeltetett a mennybe, ebben a helyzetben teljesen logikusnak tűnik, hogy megrökönyödötten az égre szegezik a tekintetüket. Miért törik meg az angyalok az áhítattal teli döbbenet csendjét?

Isten küldöttei nem ünneprontók, éppen ellenkezőleg, ők irányítják a tekinteteket a helyes irány felé, hogy mindenki felfedezze Isten cselekvő jelenlétét – mert ez maga az ünnep, – és felismerje a saját maga helyét és feladatát. Ezért jelennek meg az angyalok a betlehemi éjszakában, húsvét hajnalán a sírnál és Jézus mennybemenetelét követően. Az égi küldöttek a sötét betlehemi éjszakában maguk elé bámuló pásztorok tekintetét a jászol felé fordítják, és azok elindulnak megkeresni a Gyermeket, és amikor megtalálták, ráébrednek, hogy a megígért Messiással találkoztak. Az angyalok a határozott kijelentésükkel helyre zökkentik az üres sírt döbbenten szemlélő asszonyok gondolatait; „nincs itt, hanem feltámadt". Ez a mondat kell ahhoz, hogy megértsék azt, amit látnak, és ráébredjenek arra, hogy az üres sír a megváltás titkáról beszél. Az üzenet cselekvésre sarkallja az asszonyokat és így válnak dermedt szemtanúkból a feltámadás hírvivőivé. Az ég felé bámuló tanítványoknak is arra van szükségük, hogy megnyissák a szemüket. A fehérruhás küldöttek kérdésükkel: „Miért álltok itt az ég felé nézve?" fel akarják rázni őket, mert a mindenkori tanítvány feladata nem a megállás, hanem az, hogy amit átélt és megtapasztalt, továbbadja. „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet". Továbbindulásra szólít fel az angyalok kérdése, mert a mennybemenetel nem egy záró momentum, ahol meg kell állni, ahol valami véget ér. Épp ellenkezőleg, a tanítványok feladata és küldetése itt kezdődik, és addig tart, amíg Jézus vissza nem tér.

„Miért álltok itt?" Az angyalok kérdése bennünket is megszólít. Ne csupán szemléljük a megváltás eseményeit, hanem adjuk tovább mindazt, amit megéltünk, amire ráébredtünk. Az a feladatunk nekünk is, Mesterünk mai tanítványainak, hogy Jézus megváltó szeretetének hírvivői legyünk.

FELHÍVÁS ÁLDOZATI ADOMÁNYRA

Kedves Testvérek!

Hosszú évek óta olyan célokhoz kértük a gyülekezeti tagok rendkívüli adományait, amelyek a meglévő épületeink rendbetételét szolgálták. Az elmúlt évtizedekben sok nélkülözhetetlen munkát tudtunk így elvégezni, a legtöbb esetben külső támogatás nélkül. Hálát adunk az Úristennek, hogy jó karban lévő, szép templomokat tudhatunk magunkénak, és köszönjük a testvérek áldozatos szeretetét, és a rajta keresztül megnyilvánuló egyházhűségét.

Mint arról már hírt adtunk, 2012 szeptemberében Rákoskeresztúron megnyitja kapuját a Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola. Meggyőződésünk, hogy a gyülekezet területén induló óvoda és iskola közösségünk jövője építésének fontos eszköze lehet majd. Az intézmény akkora lesz, hogy egyházi törvényeink szerint abban iskolalelkészt kell alkalmazni. Annak érdekében, hogy az – országos egyház által fenntartott – iskola minél jobban kötődjön a gyülekezethez (és fordítva), a presbitérium kifejezte szándékát, hogy az iskolalelkész is a parókia épületében lakjon.

A presbitérium határozata szerint idén is **áldozati vasárnapot hirdetünk**, *és a befolyt adományokat* **a parókia épületének második emeletén található lakás befejezésére** *fogjuk fordítani. Kérjük, hogy az erre szánt adományát ebben a borítékban* **hozza magával Pünkösd vasárnapján vagy hétfőjén (május 27–28.) valamelyik istentiszteletre** *vagy hozza be a lelkészi hivatalba.* **Áldozatkészségét ezúton is köszönjük.**

A kerületben élő evangélikusok között többen vannak olyanok, akik rövidebb-hosszabb ideje nem vesznek részt az egyházfenntartásban. Tisztában vagyunk azzal, hogy ez csak önkéntesen történhet.

Kedves Testvérek! Bár adományaik és egyházfenntartási hozzájárulásuk nélkül gyülekezetünk nem tudná betölteni küldetését, a hangsúlyt mégis a lelki kapcsolatra helyezzük: Hívjuk és várjuk gyülekezetünk alkalmaira, az Igével és a Szentséggel élők közösségébe!

GYÜLEKEZETI ARCÉL

„ISTEN KEZÉBE HELYEZNI ÉLETÜNKET ÁLDÁS…”

Beszélgetés Fodorné Bartók Krisztinával – készítette Mirák Katalin

Kedves Kriszti! A gyülekezet honlapján a presbiteri tisztségre (azóta már megválasztott és beiktatott) jelöltek személyes bemutatkozása között a Tiéd is olvasható. Legyen most e néhány mondat beszélgetésünk vezérfonala!

Névjegy

1969. január 7-én születtem Budapesten. 13 éve dolgozom a XVII. kerületi Szakorvosi Rendelő Intézetben mint vezető asszisztens. 1981. május 10-én konfirmáltam Rákoshegyen az evangélikus templomban. E naptól kezdve lettem a gyülekezet tagja. Az életemben bekövetkezett hatalmas fordulópontot követően éreztem úgy, hogy aktívabban bekapcsolódjak a gyülekezet életébe. Az Úr elhívására 2011 őszén teológiai tanulmányokba kezdtem, melyet ettől az évtől az Evangélikus Hittudományi Egyetemen szeretnék folytatni. Elsősorban diakóniai szolgálatot szeretnék végezni, de bármilyen segítőszolgálatra készen állok, amelyre a gyülekezetnek adott esetben szüksége van.

– Gyermekként mit jelentettek számodra a keresztúri és a rákoshegyi gyökerek?

– Szüleim 1967 májusában kötöttek házasságot a rákoshegyi evangélikus templomban. Lakodalmukat már abban a rákoshegyi családi házban tartották, ahol jelenleg is laknak. Így hát hegyi evangélikus család vagyunk, de a gyökerek keresztúriak. Ott laktak édesapám evangélikus vallású nagyszülei. Nagypapám több cikluson keresztül presbiterként szolgált a gyülekezetben. Mivel Rákoskeresztúrra jártam óvodába, gyermekként sokat tartózkodtam a nagyszüleimnél. Ők kísértek illetve hoztak el az óvodából, és vigyáztak rám, míg a szüleim haza nem érkeztek a munkából. Nagyon szerettem a nagyszüleimet és a dédnagymamámat. Ők voltak a hitbeli példaképeim. Példamutató, hívő keresztény életet éltek, sugárzott belőlük a szeretet, a jószívűség. Nagymamám tanított meg imádkozni, énekelt nekem az énekeskönyvéből, és beszélt Istenről. Időnként magával vitt az istentiszteletekre. Óvodás gyermekként megfigyeltem, hogy az én dédnagymamám mindig csakis ugyanazt a könyvet olvasta, más könyvet sosem vett a kezébe. Meg is kérdeztem tőle, hogy miért folyton csak ezt olvassa. Azt válaszolta: ez olyan könyv, amit, ha elolvastunk, mindig újra kell kezdenünk, hogy el ne feledjük, amire mindig emlékeznünk kell! Ez a könyv a Biblia volt! Édesapám is keresztúri születésű evangélikus, aki a presbiteri tisztségben később nagypapám nyomdokaiba lépett.

– 30 éve konfirmáltál. Van-e kapcsolatod az egykori konfirmandus társakkal?

– Hat éves koromtól a rákoshegyi bibliakörbe jártam, amelyet Ferenczy Erzsike néni és lánya, Erzsike tartottak. Nagy szeretettel vettek körül bennünket. Soha sem maradt el a foglakozások után a csoki, cukorka vagy épp a finom keksz, és nem maradtak el a közös játékok sem. Jó időben szívesen játszottunk körjátékot a templom előtti téren. A konfirmációra Ferenczy Zoli bácsi készített fel, akit nagyon szerettem. Példaértékű szeretet, őszinteség, tisztelettudás jellemezte őt mind a családja, mind az emberek iránt. 1981-ben konfirmáltam, azóta vagyok hivatalosan tagja a gyülekezetnek. A konfirmációm után ifjúsági órákra jártam, melyeket szintén Zoli bácsi tartott. Kevesen voltunk, sok konfirmandus társam már el sem jött ezekre az alkalmakra, sokakkal azóta nem is találkoztam. Középiskolás koromtól kezdve sajnos én is csak nagyobb ünnepeken látogattam el a templomba. Tanulmányaimat a Kállai Éva Egészségügyi Szakközépiskolában végeztem, ahol 1987-ben érettségiztem. A szakmai tantárgyakból nagyon szigorú követelményeknek kellett eleget tennünk, ezért sokszor éjszakába nyúlóan tanultam. Mégsem éreztem megerőltetőnek, mert a tanulás érdekelt. Ugyanakkor maximalista voltam, úgy gondoltam, hogy tökéletesen ismernem kell az emberi test felépítését, működését, a különböző betegségek okait, tüneteit, kezelési módszereit, a sokféle ápolási feladatot, hogy majd jól tudjam végezni a munkámat. A kikapcsolódásra alig vagy egyáltalán nem jutott időm, s idővel ezért maradtam távol az ifjúsági órákról is. Ma úgy gondolom, érdemes megtalálni azt a középutat, amelyben a munka mellett Istenre is tudunk időt fordítani. Ha csak egy lépést is teszünk az Úr felé, Ő minimum két lépést fog tenni felénk. Isten kezébe helyezni életünket áldás, míg Isten nélkül élni előbb vagy utóbb átok és kínlódás!

– Mi vezetett életed „hatalmas fordulópontjához”?

– Életem meghatározó eseménye volt, amikor 16 évesen osztálytársaimmal társadalmi munkát vállaltunk hétvégenként a krónikus utókezelő osztályon. Igazi mélyvíz volt ez mindannyiunk számára. Súlyosan beteg, többnyire haldokló embereket ápoltunk. Mindent megtettünk értük, amit csak tudtunk, mindezt mégis kevésnek éreztem. Ennyi

embert szenvedni látni, ez számomra maga volt a lelki gyötrelem. Az egészségügy az a terület, ahol az ember megtapasztalja, hogy az egészség valójában mekkora érték, éppen ezért mindent igyekszik elkövetni a védelméért. Érettségi után az egészségügyi pályán kezdtem dolgozni, és nagyon foglalkoztatott az egészségvédelem. Ezért 1990-ben elvégeztem egy rövid tanfolyamot, ahol a gyógynövény ismeretekbe és a reflexológia tudományába nyertem betekintést. Mivel ezek bizonyítottan jól működtek, egyre nagyobb érdeklődéssel voltam irántuk, és alternatív gyógymódok után kutattam. Mind többet akartam tudni ezekről a rejtelmes dolgokról és ez bevezetett az okkultizmus mélységébe. Testi és lelki gyógyír után kutattam, így sajátítottam el az inga tudományát, betekintést nyertem a fehér mágiába, a reiki tudományába, de gyertyamágiával és JI-CHING jóslásokkal is foglalkoztam. Az okkultizmus útvesztőiben tévelyegve, kiüresedett lélekkel szinte észrevétlenül kerültem bele a Sátán csapdájába. Az okkultista tanok egy szakadék szélére vezettek, ahol a leejtő végállomása maga az örökkévalóságig tartó Pokol. Még mielőtt ez megtörtént volna velem, szólt közbe az Úr.

– *Manapság ritka, ha valaki az életét megváltoztató hitbeli fordulatról beszél. Veled ez miként történt?*
– Ez tényleg nem gyakori. A „megtérés” szóra sokan szkeptikusan tekintenek, de találkoztam olyanokkal is, akik számára ez teljesen természetes. A megtérés annyit jelent, hogy az ember különböző utakat jár be az élete során, melyek olykor távol esnek Istentől, de egy pillanatban bizonyságot szerez az Úr létezéséről. Felismeri, hogy nincs más út, és a továbbiakban csak Krisztust követi. Hiszen Krisztus *„az út, az igazság és az élet”*! Az életemben bekövetkezett fordulat megtérésem következménye volt, 29 évvel a konfirmációm után. A munkahelyemen találkoztam egy kedves ismerős hölggyel, aki épp Doreen Irvine *Boszorkánykanyar* című könyvét olvasta. Beszélgetésbe elegyedtünk, s erről a könyvről is szó esett. Kölcsönkértem, nagyon hamar elolvastam, s megdöbbentem. A könyv megtörtént eset alapján íródott, és a történet sok mindenben hasonlított az enyémhez. Isten a Szentlélek segítségével felnyitotta a szemem. A könyvet elolvasva eszméltem fel, hogy hová vezet az okkultizmussal kikövezett út. Isten a szakadék szélén megragadta a kezemet, megmentett, mert szeret. Visszaterelt arra az útra, amelyről letértem. Felismertem, hogy terve, célja van az életemmel. Ekkor tértem meg. Isten engem nemcsak megmentett, de még az őszinte, igaz hit ajándékát is megkaptam tőle. Isten létezését valósan is megtapasztaltam. Létezése számomra meggyőződéssé vált.

– *E felismerés egészen a teológiai tanulmányokig elvitt…*
– 2011. szeptembertől a Pünkösdi Teológiai Főiskolán kezdtem meg tanulmányaimat, amelyet az oktatás előnyösebb, és számomra vállalhatóbb időbeosztása miatt idén ősztől az Evangélikus Hittudományi Egyetemen szeretnék folytatni.

– *Hogyan kapcsolódik össze benned munka és hivatás?*
– Az egészségügyi munka köztudottan nem tartozik a jól fizető állások közé. Én már középiskolás koromtól kezdve hivatásomnak tekintem. A munkám és a segítőszolgálatra való elhívásom szorosan összekapcsolódik egymással. Az egészségügyi jártasság sok segítséget nyújt egy beteg ember testileg ápolásában, a teológiai tanulmányok pedig a lelkigondozás felelősségteljes végzését segíthetik. A diakóniai szolgálatnak szerintem döntő szerepe van az adott gyülekezet szellemi közösségének erősebbé formálásában. Alapjait a szeretet és az empátia képezi, e két fogalom a legnagyobb összetartó erővel bír. Nem lehet leírni azt az érzést, amikor egy ágyhoz kötött, gyógyíthatatlan beteget a gyülekezet tagjai nem hagynak magára, hanem részt vesznek az ápolásában, a lelki gondozásában. A krisztusi szeretet példája a legerősebb szellemi közösség létrehozó-

ja! A segítőszolgálat során elsősorban a gyülekezethez tartozó beteg, idős, egyedülálló embereket, valamint szociális otthonban elhelyezetteket kell megkeresnünk, és helyzetüknek megfelelő segítséget nyújtanunk. A gyülekezetünk nagyon sok jóindulatú emberből tevődik össze, de szerintem az összefogás még erősítésre szorul. Ezt azonban e közösség számára egyáltalán nem látom megoldhatatlan feladatnak.

KONFIRMÁCIÓ

KERESZTÚRI HITVALLÁS

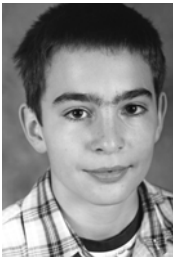
Altziebler Dániel

Altziebler Diána

Ballonyi Fanni

Bihary Roland

Itt állok az oltár előtt, hogy megvalljam szent hitem,
Mert ez a hit a kőszikla, életem ráépítem.
S akkor meg nem ingathatnak zúgó, tépő viharok:
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!

Evangélium! Örömhír! Krisztus értem vérezett!
Ne viselném boldogan e vallásttevő szent nevet?
Ó, nem szállhat rám örökség ennél drágább és nagyobb
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!

Szívemben Krisztus keresztje, vállamra is felveszem,
Mert szent hitem égi kincse drágább, mint az életem,
Nem hagyom el, de hogyha kell, érte mindent elhagyok:
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!

Dékmár Zsófi

Kiss Nikolett

Mályi Borbála

Molnár Liza

Pável Alex

Itt, Krisztus oltára előtt szent fogadalmat teszek:
Istenünkhöz, Krisztusunkhoz, egyházunkhoz hű leszek!
Megváltóm! Segíts megállni abban, amit fogadok:
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!

Ha Isten a földi útra társat rendel majd nekem,
Akivel Ő köti össze szeretetben életem,
Szent hitemhez, templomomhoz akkor is hű maradok:
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!

Mindhalálig! Hű maradok míg a sír el nem temet,
Átkísér e hit a halál sötét völgyén engemet!
Míg az örökkévalóság hajnalpírja felragyog:
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!

Őseim otthont s hazát hagytak el a szent hitért,
S megmutatták, hogy ez a hit hű szívüknek mennyit ér.
Bátran indulok az úton, melyen példájuk ragyog!
Ágostai hitvallású evangélikus vagyok!

Róth Vivien

Zang Henry

EVANGÉLIKUS OKTATÁS RÁKOSMENTÉN

Zászkaliczky Pál

A *Kereső Szó* előző számában, valamint a honlapon már hírt adtunk arról, hogy gyülekezetünk bevonásával intenzív tárgyalások folynak a Magyarországi Evangélikus Egyház és Rákosmente Önkormányzatának vezetői között egy óvoda és egy általános iskola egyházi kézbe adása érdekében. Az önkormányzat által felajánlott intézmények a Gyökér utcai Eszterlánc Óvoda és a Laborcz Ferenc Általános Iskola (Ferihegyi út). Egyházunk zsinatának felhatalmazása birtokában az Országos Presbitérium megalapította a Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola nevű intézményt. Az utolsó lépés, a felek között megkötendő közoktatási megállapodás aláírása még előttünk van.

Kérjük és bíztatjuk a testvéreket, hogy ide írassák be óvodát vagy iskolát kezdő gyermekeiket, szorgalmazzák, hogy gyermekeik ide írassák az unokákat. Természetesen arra is van lehetőség, hogy nagyobbakat is átírassanak.

Pontosan látható már, hogy ezzel a változással nem minden érintett ért egyet, néhány szülő ennek hangot is adott. Kérjük ezért a gyülekezet fokozott támogatását, imádságban hordozó szeretetét, hogy ez az óvoda és iskola méltó képviselője és hordozója legyen hosszú évtizedeken át a ránk bízott ügynek. Kérjük Urunk gazdagító áldását az igazgató, a tanárok, az óvónők, minden dolgozó, a gyerekek és szüleik életére! Adjon mindannyiuknak erőt, kedvet, türelmet, sok örömöt és hitet a változással járó nehézségek elhordozására.

GYÜLEKEZETÜNKNEK ÚJ PRESBITÉRIUMA VAN

Zászkaliczky Pál

Egyházunk törvényei szerint hatévente általános tisztújítást kell tartani. Lejárt a 2006-ban választott tisztségviselők és a presbitérium mandátuma, így idén március 25-én az egyházközségünk közgyűlése megválasztotta az új vezető testületeket. Az iktatásra április 22-én, ünnepi istentisztelet keretében került sor. A kezdő oltári szolgálatot Kovács Áron beosztott lelkész, az igehirdetés szolgálatát Ittzés János ny. dunántúli püspök végezte (a prédikáció meghallgatható a honlapunkon a Programok / Mögöttünk rovatban). Ezt követte a leköszönő presbiterek megajándékozása és áldása. Az eskütétel után iktatta be Nagyné Szeker Éva gyülekezeti lelkész a megválasztott tisztségviselőket és a presbitereket.

Gyülekezetünk új vezetői: **felügyelő:** Zászkaliczky Pál; **gondnok:** Herzog Ferenc; **jegyző:** Cseppelyné Gébele Gabriella; **pénztáros:** Himesné Paulik Enikő; **a számvevőszék elnöke:** Majerné Szőke Zsuzsanna; **a számvevőszék tagjai:** Pápay Imréné, Szalay Zsuzsanna; **presbiterek:** Áldási Pál, Balás Gyula, Balásné Kondor Csilla, Balázsné Schleckmann Zsuzsanna, Bónyai István, Bónyai Zsolt, Cseppelyné Gébele Gabriella, Czermann Ferenc, Dörfi Lajos, Dudás György, Fodorné Bartók Krisztina, Herzog Ferenc, Himes János, Himesné Paulik Enikő, Magyari Istvánné, Malik Pál, Majerné Szőke Zsuzsa, Molnárné Kis Anikó, Sámel László, dr. Szabó Tamás, Szetlik Tiborné, Sziklai István, Sziklai Tibor, Váginé Oláh Tünde, Zászkaliczky Pálné; **tiszteletbeli presbiterek:** Altziebler Károly, Dudás Mihály, Schlekmann Mihály, Tóth Péter, Wiszkidenszky András.

1% FELAJÁNLÁSOK

Kérjük, ajánlja fel személyi jövedelemadójának 1–1%-át egyházunk, illetve gyülekezetünk alapítványa javára. Ez Önnek nem kerül többe, a kedvezményezetteknek azonban nagy segítség.

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: **0035**
A Melczer János Alapítvány adószáma: **18010035-1-42**

Erre a lehetőségre, kérjük, hívja fel családtagjai, barátai, ismerősei figyelmét is. Köszönjük.

ISTEN MINDENT FEJJEL LEFELÉ LÁT?

Erdész Zoltán

„Hogyne, még mit nem, soha nem volt ilyen drága a benzin, nem képzeled, hogy csak azért autókázok 140 kilométert, mert az öcsém éppen költözik, és szerinte nekem kellene a bútort emelgetni?" „Megbolondultál? Minden percem ki van számítva, lótok, futok, csak nem gondolod, hogy időt tudok szakítani imádságra, igehallgatásra? Isten a nyugdíjasoknak való, akik egész nap ráérnek".

Ismerős? Hallottunk vagy talán mi magunk is mondtunk már hasonló mondatokat? A vaslogika, a józan ész, és a túlélés törvénye ezt mondatja. Mi akkor a baj? Az érvelés helyes, mégis érezzük, hogy valami nem stimmel. Isten adott nekünk valamit, ami a logika-tankönyvekben nem szerepel – az Ő Lelkét, aki bensőkben dolgozik, belülről formál minket – Ő pedig azt mondja, hogy a fenti két érvelés hamis.

Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? (Mt 16,26)

A tudomány jelenlegi állása szerint a szem olyan optikai berendezés, amely a valóságot fejjel lefelé képezi a retinára. Az így megfordított képet az agy látóközpontja „alakítja vissza" eredeti állapotba, így nem fejjel lefelé látjuk a dolgokat, ahogyan a szem érzékeli, hanem valóságosan, mert az agy megfordítja. Azt gondolom, hogy Isten Szentlelke az utóbbihoz hasonlóképpen működik: a nyers, rideg, ésszerűnek tűnő, de teljesen torz, „fejjel lefelé" gondolatainkat alakítja „valódivá", olyanokká, amilyennek Isten szeretné látni, hogy azok az én javamra szolgáljanak.

Nincs időm templomba menni, imádkozni, Bibliát olvasni, mert… és itt kifogások áradata következik embertől, vérmérséklettől függően. Való igaz, nincs idő, ez a kőkemény realitás. Nem szánhatom a vasárnap délelőttömet, a nehéz tárgyalás előtti pillanatokat, a lefekvés előtti vagy felkelés utáni csendes perceket Istenre – képtelenség még erre is időt szánni. De jó, hogy Isten Lelke nem hagy a saját gondolataink zsákutcájába fordulni, hanem megfordítja a mi kikezdhetetlen érvelésünket! Fejjel lefelé fordítja és megmutatja, hogy az Istennek szánt „drága" idő többszörösen megtérül: Istentől megáldott munkánk, szép napunk lehet, és figyeljük meg, időnk is több marad, mint korábban volt!

Emlékszünk a tanítványok szavaira, akik szerint a sokaság éhezni fog, hiszen *„Nincs nálunk több, mint öt kenyér és két hal, hacsak el nem megyünk, és nem veszünk eledelt ennek az egész sokaságnak"* (Lk 9,13). A szemükkel láttak, az eszükkel jól végiggondolták, de elfeledkeztek valamiről… arról, amit a Lélek már „fordít nekünk": hogy nincsenek egyedül, Jézus ott van velük, bízhatnak benne – Ő az egyetlen, akinek jelenlétében mintha fejére állna a világ, miközben valójában éppen a helyes látvány bontakozik ki.

Bízd magad bátran Jézusra, és a Lélek formálja majd a látásod! Imádságban kérd Istent, hogy adja Neked is az Ő mindent átformáló, gondolatokat, látást megfordító Szent Lelkét. *„Hiányom pótolod hatalmas kézzel, Hűséged végtelen, Uram, hozzám."*

ÁTFORMÁLÓ LÉLEK

Darvas Anikó hatodéves teológus

Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek, megújítod a föld felszínét. (Zsolt 104,30)

Pünkösd a tavasz végén álló nagy ünnep, mikorra talán a szelek már elcsendesültek, és a tél után nekilendült növekedés már szemmel látható a környezetünkben. Pünkösd pedig a Lélek tavasza. A kiáradó Léleké, ami újat teremt.

Nemrégiben osztott meg egy volt munkatársam gyönyörű képeket a facebookon, sivatagi felvételek voltak. Tulajdonképpen mindegyiken csak homok volt, s mégis ezernyi különböző alakzatot formáltak, hegyek-völgyek, magaslatok és mélyedések váltják rajtuk egymást. Mondják, hogy a homokdűnék térképe nem segíti a tájékozódást, a szél hamar átrendezi a terepet. De ahol ma út van, nem biztos, hogy holnap is lesz, ahol ma megmászhatatlan hegy magaslik, holnap talán csak egy bucka lapul.

Isten kiáradó Lelke is újat teremt, arra fúj, amerre akar, és nem láthatatlanul, nem elviekben, hanem egészen konkrétan átalakítja a környezetünket – és ahol ma út van, nem biztos, hogy holnap is lesz, ahol ma megmászhatatlan hegy magaslik, holnap talán csak egy bucka lapul. Olyan mértékben alakíthatja át a Lélek a világunkat, hogy rá se lehet ismerni. Mert Isten ma is tud újat teremteni, megújulást hozni. Bízhatunk benne, hogy az életünk nem lezárt, nemcsak az határoz meg minket, ami eddig megtörtént velünk, hanem az az irány, amelybe nyitottak vagyunk, amerre tovább tudunk nőni. Jézus azt mondta, jobb nektek, ha én elmegyek, mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok; nem hagylak titeket árván. Hisszük, hogy a mai világban, a nehézségek közepette is van segítség, hogy a Jézus által megígért Igazság Lelke ránk is árad?

A minket körülvevő világ ma is tele van kínzó, megoldás után kiáltó problémákkal – a teremtett világ rombolása, a szegények, jövevények, gyengék helyzete… De ebben a világban szólnak Jézus szavai: Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen. Amire ennek a világnak szüksége van, az éppen ez a bátorság. A hit bizalma. Fontos küldetésünk keresztényeknek, hogy a bizalmatlanság, a töredezettség és a romlottság feletti sopánkodás helyett a hitnek ezt a bátorságát mutassuk fel világnak. *„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.”* Csüggedés helyett dicsérjük Istent Balassi Bálint versét segítségül hívva:

Újul még a föld is mindenütt tetőled,
Tisztul homályából az ég is tevéled,
Minden teremtett állat megindul tebenned.

Ily jó időt érvén Isten kegyelméből,
Dicsérjük szent nevét fejenként jó szívből,
Igyunk-lakjunk egymással vígan, szeretetből.

ELŐTTÜNK ÁLLÓ PROGRAMOK

Május 13.: jótékonysági koncert Duzsán Adrienn gyógykezelésének támogatására
Május 19.: kerületi missziói nap Bonyhádon
Május 26. 10 ó: konfirmációi beszámoló
Május 27.: pünkösdi ünnepi istentisztelet
9 ó: R.hegy úrvacsora; 10.30: R.keresztúr KONFIRMÁCIÓ;
9 ó: R.csaba úrv.; 11 ó: R.liget úrv.
Május 28.: pünkösd ünnepének másodnapja (SZRSZ)
Május 27. du. 16 ó: ifjúsági istentisztelet, Rákoskeresztúr
Június 2. 10 ó: hittanosok sportdélelőttje
Június 8. 10 ó: Baba-mama kör piknikje
Június 14. 17 ó: bibliakörök szeretetvendégsége, Rákoskeresztúr
Június 17. 10.30: tanévzáró istentisztelet, Rákoskeresztúr
Június 17–23.: hittanos tábor, Gyenesdiás
Június 24. du. 16 ó: ifjúsági istentisztelet
Július 18–22.: Szélrózsa ifjúsági találkozó, Fonyódliget

Jelentkezni a lelkészeknél, ill. e-mailban lehet: eva.szeker@lutheran.hu

SZRSZ (szokásos rend szerint) **10.30:** Rákoskeresztúr; **9 óra:** Rákoshegy; **9 óra:** Rákoscsaba; **11 óra:** Rákosliget

SZOLGÁLATAINK

2012. március 1–április 30.

KERESZTELÉS

Fazekas Tamás

TEMETÉS

Tóth Lajos Jánosné sz. Tischler Gizella (71), Adamcsek Jánosné sz. Juhász Katalin (71), Rábai Kálmánné sz. Papp Margit (94), Áldási Pálné sz. Gébele Erzsébet (80), Weigert Olivérné sz. Bartók Magdolna (91), Nádasi Józsefné sz. Szeifner Ilona (83), Kiss István (92), Filipszki János (88), Mayer Rezső Béláné sz. Turan Judit (90), Laurisin Pálné sz. Husz Katalin (81), Farkas Mária (71), Altziebler Pálné sz.,Gyurcsánszky Erzsébet (88), Győri József (77), Kozma Gáborné sz. Erős Julianna (91)

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség
1173 Budapest, Bakancsos utca 2.
Nagyné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu
Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva
Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja
Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit
Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda
Honlap: http://rakoskeresztur.lutheran.hu